

U.S.A. CANADA

KONTAKTORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA CANADA • OPGERICHT 10 JAN. 1970

Red. A.J. v. Hulst
Postbus 49 Uithoorn

No 22 Maart 1978

WOORDJE VAN UW BESTUUR

De eerste, nog wat bedeesde, stapjes voor 't "CANADA 1980" plan zijn gezet. Voor verdere stappen van Uw zijde, zie dit nummer.

De ontmoetingsdagen in Alphen en A'dam gaven meer bezoekers en goed lopende veilingen.

Nogmaals een oproep voor onze VAN ALLES WAT of BRIC ET BRAC veiling. Brengt U het mee of laat ons iets weten, zend het ons toe, onze Studiegroep kan het gebruiken. Doel is : het te verwachten financiële tekort van 1977-'78 te dekken en i.m. een potje te maken voor 't jaar 1980 (plan).

Nu de jaarwisseling al gepasseerd is, wil de redactie nog even de medewerkers, m.n. Mevr. Vrijaldenhoven en de heren v.d.Bosch, Briel, Koene, Schapelhuuman en Steensma, voor de van hen in 1977 gekregen kopy bedanken.

Ook de kommissarissen Wendt en de Zeeuw, die veel "Doe het zelf" werk doen, erg veel dank. Tenslotte introduceren wij 4 nieuwe medewerkers, n.l. Mevr. Scholten, en Heren v. Dongen, Sieverts en Winterberg.

De grotere vrijheid van Canada sinds 1859, onder Elgin's bewind, bleek uit heffing van invoerrechten op Britse produkten.

Ondanks verschillen gaven Canadese provincies toch voorkeur aan een sterk centraal bestuur. Nova Scotia en New Brunswick traden eveneens in en door de British North American Act van 1867 (Sc 135, 142, 275 en 448) werd het Dominion van Canada ingesteld (Sc 453 en 471). Om U.S.A. gevoeligheden te vermijden, ontweek men de benaming "Kingdom".

Het Noord-Westen en Westen, dat sedert het Oregon-verdrag van 1846, benoorden de 49ste breedtegraad, aan Engeland was toegewezen, was sedert 1858 kroonkolonie Brits Columbia (Sc 226, 377 en 399), waar een groeiend aantal mensen naar toegingen, m.n. de pelsjagers en goudzoekers. In 1871 sloot het zich bij het Dominion aan (Sc 552). Een jaar er voor is Manitoba opgenomen (Sc 505), dat gevormd was in 't gebied tussen Ontario en de Rocky Mountains, een landstreek, gekocht van de almachtige Hudson Bay Company voor \$ 300.000.-.

Al deze regelingen deden het verlangen naar goede verbindingen steeds groter worden, die door de opkomende spoorwegen tot stand konden komen. Andere transport mogelijkheden voor 't grote, uitgestrekte kontinent leken er niet te zijn, een soortgelijke situatie als in de U.S.A.

Een spoorlijn tussen de Oostkust en Ontario was de voorloper, maar een transkontinentale lijn durfde de Regering nog niet aan, ook al telde het N.Westelijke Territorium, het huidige Alberta, Saskatchewan en Yukon, al een 50.000 inwoners.

Tussen deze gemechaniseerde plannen door, werd nog een traditionele overheidsdienst ingesteld, dat is in 1873 de oprichting van de Royal Canadian Mounted Police (Sc 233, 612-614), a.h.w. een nationaal kenmerk van Canada, Eveneens in 1873 sloot Prince Edward Island (Sc 618) zich bij het Dominion aan.

In 1880 gaf de Regering een CONCESSIE voor een belangrijke Transkontinentale spoorlijn aan een partikuliere maatschappij, waarvan Donald Smith (Sc-531) en lord Strathcona de stuwende figuren waren, en die in goed 5 jaar dit grootse werk realiseerden. Ekonomis en politiek van grote betekenis en vele immigranten trokken naar Saskatchewan en Alberta, waardoor ook deze provincies in 1905 in de Confederatie werden toegelaten (Sc 355). Deze maatschappij was 't begin of de voorloper van de Canadian Pacific Railroad Company.

Er waren al hoge invoerrechten ter bescherming van eigen industrie en er was 'n toenemend zelfbewustzijn. In 1894 kwamen de gemoederen tot uiting over een grensgeschil met de U.S.A. over de goudgebieden in Klondyke.

Wat partij-politiek aangaat : a de liberalen, voor vrijhandel en tegen geleide ekonomie, b de konservatieven, protektionistis en regerings-invloed op ekonomie en c de Koöperatieve Commonwealth federatie, de Canadese Labour-Party. In de vorige eeuw hadden de Konservatieven de leiding, met name onder John A. Macdonald 1815-1891 (Scott 141, 147 en 586). In 1896 kwam een liberale meerderheid door een scheuring bij de konservatieven i.v.m. 'n R.K. schoolkwestie. Daar was de voorman Wilfred Laurier, (Sc 147 en 587). Zijn regering stimuleerde ontwikkeling van koelsystemen voor export van bedervende produkten en zij moedigde de immigratie aan.

Weinig sukses had zij met de aanleg van een nieuwe transkontinentale spoorweg. Daarnaast deed zij aan ontwikkeling van hydro-elektrische energie (Sc 270). Op een uitgebreid vloot-aanbouw programma kwam deze Laurier regering ten val en kwamen de konservatieven opnieuw aan bod onder Robert Borden (Sc 303 en 588). Onder zijn bewind was er veel beroering door de verliezen van de Grand Trunk Railway Company, waarvan de Staat de aandelen had gegarandeerd. In 1922 werd dit geregeld, door de oprichting van de Canadian National Railways.

Ondertussen was Wereldoorlog I in volle omvang uit

Tot zover een beknopt overzicht van Canada's historie, waarvoor vnl de Oosthoek encyclopedie in de Scott 1976 werden geraadpleegd.

Wellicht aanleiding voor leden onder de lezers om, mede met het oog op ons "Canada 1980" plan, iets van dit onderwerp op te zetten. Mochten leden nog aanvullende gegevens hebben, dan wil de redactie die graag ter inzage hebben.

AvH

Voor het eerste gedeelte van dit overzicht, zie de blz. 181-183.

"300"JAAR QUEBEC" van 16-7-1908
vervolg van blz. 177-179

De 2 cent rood heeft een portretbeeld van 't Britse koningspaar Edward VII en Alexandra. Deze had een oplage van 35.100.000 zegels van de platen nrs 1 en 2, elk van 100 stuks en platen 3 en 4 van 200 stuks, gesneden in vellen van 100.

De blauwe 5 cent is een weergave van een versterking van Quebec, afgeleid van een originele schets door Champlain. Dit bouwwerk was geplaatst bij het Marktpllein in de oude Benedenstad van Quebec, een unieke historische stadswijk. Deze versterking werd omringd door een gracht als bescherming tegen Indianen. Het gebouw bevat een pakhuis en 2 woningen aan de voet der rots onder de Citadel.

De oplage was 1.200.000 zegels van platen 1 en 2. De zeer moeilijk gecentreerd te krijgen olijfgroene 7 cent, toont de 2 militaire aanvoerders Louis J. markies de Montcalm en de Brit James Wolfe, die beiden sneuvelden bij de slag op de vlakte van Abraham. Twee jaar na de kapitulatie van Montreal door Vaudreuil (in 1760), werd het hele Franse gebied aan Brittania afgestaan.

De oplage is 700.000 zegels van plaat Nr.I.

De violet gekleurde 10 cent geeft een beeld van de oude Benedenstad, waarvan ook de 5 cent een deel toonde.

Van deze zegel is de oplage 500.000 van plaat nr I

De oranje 15 cent schildert Champlain's vertrek in kanos naar het Westen, hij was vergezeld van een Indiaanse gids en 4 Fransen. De kanos waren geladen met proviand, wapens en geschenken voor de Indianen, die Champlain en metgezellen zouden ontmoeten.

Van plaat nr I is 'n oplage van 300.000 zegels gedrukt.

De hoogste waarde, de bruine 20 cent, geeft beeld van Cartier's tweede aankomst in Quebec in 1535, met zijn 2 schepen La Grande Hermine en La Petite Hermine en het galjoen L'Emerillon. Cartier ankerde de twee schepen bij het Indiaanse dorpje Stadacona en vervolgde met de L'Emerillon de tocht naar Hochelaga, een andere Indiaanse nederzetting op 't eiland van Montreal.

304.200 zegels is de oplage van plaat nr.1

De serie zegels is ontworpen door de American Bank Note Company Ottawa, de perforatie is 12.

Alle waarden zijn ook ongetand bekend, maar zeer duur. Er is ' sprake van een flinke heruitgave van de $\frac{1}{2}$ cent en kraslijnen op de 1 cent zegel.

Artikel van J.Burton Slough, overgenomen uit de American Philatelist van Juli 1968. AvH

U.S.A. POSTTARIEVEN 1792-1860.
door F.M.J. Sieverts

Het kan interessant zijn de posttarieven en wetten te weten. Van 1792-1880 zijn deze vermeld in "The Private Locals Posts of the U.S.A.", uitgegeven in 1967 door Donald Scott Patton.

Wet van 20-2-1792 (van kracht per 1-6-1792) voor brieven tot 50 gram :

Tot 30 mijl	6 cnt	van 201-250 mijl	17 cts
Van 31-60 mijl	8 cts	van 251-350 "	20 "
Van 60-100 "	10 "	van 351-450 "	22 "
Van 101-150 "	12 $\frac{1}{2}$ "	meer dan 450 "	25 "
Van 151-200 "	15 "		

Wet van 8 Mei 1794 (van kracht per 1-6-1794)
Drop letters (alleen voor aflevering) 1 ct
WAY-letters, aflevering 2 cts + tarief
Way-letters zijn brieven, die per postwagon ver-
voerd zijn tot 't betrokken postkantoor. Indien 't
gevraagd (nodig) was, betaalde het postkantoor de
verschuldigde (trein) porto. Daarnaast moest porto
betaald worden voor dit extra werk en voor indivi-
duële bezorging.

Lokale aflevering (voor brieven van buiten de stad)
2 cts + tarief

Wet van 2 Maart 1797 (onmiddellijk van kracht)
Tot 30 mijl 8 cts Van 151-300 mijl 17 cts
Van 41-90 mijl 10 " Van 301-500 mijl 20 "
Van 91-150 " 12½ " Meer dan 500 " 25 "

Wet van 30 Maart 1810

Lokale brieven (dropletters) 1 ct

Wet van 23 December 1814 (ingaaude 1-2-1815)

Alle tarieven met 50% verhoogd.

Wet van 1 Februari 1816

Herroeping wet van 23-12-1814

Wet van 9 April 1816 (invoering op 1 Mei 1816)

Zone tot 30 mijl 6 cts Van 151-400 mijl 18½ cts
Van 31-80 " 10 " Meer dan 400 " 25 "
Van 81-150 " 12½ "

Wet van 3 Maart 1825 (ingaaude 1 Mei 1825)

150-400 mijl van 18½ naar 18¾ cts.

Local drop letters 1 ct Way letters 1 ct

Wet van 2 Maart 1827

Herinvoering U.S. Mail Pakketdienst

Kranten en pamfletten : ½ ct voor beide soorten

Wet van 2 Juli 1836

Brieven per wagon (carrier); niet meer dan 2 cts

Kranten en pamfletten : ½ ct

Wet 3 Maart 1845 (ingaaude 1 Juli 1845)

Zone tarief, half ounce letters (14 gram brieven)

Onder 300 mijl : 5 cts, meer dan 300 mijl 10 cts

Local Drop letters 2 cts

Cirkulaires 2 cts per vel

Deze wet van 3 Maart 1845 gaf het Post Office Departement het monopolie.

Wet van 3 Maart 1847 (ingaaude 1 Juli 1847)

Deze wet machtigt het Post Department tot het uitgeven van postzegels, algemene uitgiften, die nummers 1 en 2 in Scott.

Wet van 3 Maart 1851 (ingaaude 30 Juni 1851)

Brieven tot $\frac{1}{2}$ ounce (14 gram)

Niet meer dan 3000 mijl vooruitbetaald 3 ct

" " " 3000 " , niet vooruitbetaald 5 ct

Grotere afstanden respektievelijk 6 en 10 cent.

Dropletters 1 ct

Introductie uniform tarief voor meer dan 3000 mijl.

Wet van 31 Augustus 1852

Eerste Dag Enveloppen

Wet van 3 Maart 1855 (van kracht per 1 April '55)

Brieven : tot 3000 mijl 3 cent

meer dan 3000 mijl 5 cent

dropletters 1 cent

Wet van 1 Juli 1855

Way letters 1 cent

De 1855 wet verbiedt Express Companies en anderen om post te vervoeren in gestempelde enveloppen.

Alleen brieven met aangehechte postzegels kunnen worden verzonden.

Wet van 3 April 1860

Drop letters (per carrier) 1 cent

Carrierkosten 1 cent

Tot zover dit overzicht van ons lid, de heer F.M.J. Sieverts, waar wij erkentelijk voor zijn.

Het is speciaal gericht op het klassieke vlak en als zodanig kan het een goed hulpmiddel zijn bij het determineren van oude afstempelingen. Red.

IN DE SCOTT EN DE SCOTT SPECIALIZED STAAN, VOORAL IN 'T BEGIN EEN AANTAL INTERESSANTE GEGEVENS. WIE IS GOED IN VERTALEN, OM IN HET ORGAAN TE PLAATSEN?

Inleiding

Het hier volgende artikel van "Voorafstempelingen" is, ondanks de bescheidenheid der schrijver in het begin, het meest wetenswaardige en uitgebreide dat het Kontaktorgaan tot nu toe aangeboden kreeg.

Als U het Ten Brink Register 1970-'76 raadpleegt vindt U een opgave van vroegere geplaatste artikelen/gegevens over dit onderwerp. Er is weinig van herhalingen te vinden, misschien meer enkele aanvullingen.

Daarom geen verwijzingen, het komplette artikel kan U zeer aanbevolen worden.

Red.

"DE VOORAFSTEMPELINGEN VAN DE U.S.A." DOOR A.L.G. v. Dongen

Toen het Bestuur van onze Studiegroep mij vroeg om een artikel te schrijven over de voorafstempelingen van de U.S.A., de "precancels" dus, heb ik in eerste instantie een hartgrondig "neen" laten horen. De heren bleven echter aandringen en ja, volhard nu maar eens in je weigering tegenover deze aardige snuiters, die zelf zo veel "con amore" bij onze club verrichten (Dank U). Ik begin er dus nu "nolens volens" aan of U mij geloven wilt of niet, want nietwaar, een eerste vereiste dat aan een artikel als het onderhavige gesteld mag en moet worden is : overdracht van kennis. Nu ben ik in het algemeen gesproken daartoe te allen tijde bereid, maar kennis die je niet bezit kun je niet overdragen. En daar is in dit geval tot op zekere hoogte toch wel sprake van : ik weet n.l. van het beginstadium van het gebruik van de voorafstempelingen werkelijk weinig af; ik heb er in de door mij geraadpleegde literatuur niet veel over gevonden, en het is misschien mogelijk dat ik niet voldoende of niet de juiste literatuur onder ogen heb gehad. Hoe dit ook zij, wat ik er van te weten ben gekomen wil ik U gaarne vertellen.

Er mag worden aangenomen, dat voorafstempelingen

reeds op de eerste emissie voorkomen, maar de postale toestanden waren in het begin zeer chaoties, daar het gebruik van postzegels nog in de kinderschoenen stond. Er waren geen bindende voorschriften en voor zover er wel voorschriften waren, ontbrak het aan toezicht op de naleving daarvan. De "postmasters", de postkantoorhouders dus, waar van de meeste ver van het centrale punt verwijderd en grotendeels in andere Staten gevestigd waren, laptten de voorschriften, om het zacht uit te drukken, aan hun laarzen en handelden naar eigen inzicht, het geen niet verwonderlijk is daar het nog jonge postwezen de barensweeën van zijn geboorte feitelijk nog niet te boven was. Ik heb eens gelezen vele jaren geleden, dat de postmasters volstonden met de zegels door penvernietiging vooraf te stem-pelen, of door hun handtekening of paraaf op postzegels te zetten. Ik heb in mijn leven wel zegels gezien van de eerste emissies met penvernietiging, ook wel eens met 'n handtekening, zodat mag worden aangenomen, dat dit voorafstempelingen waren. Het duurde een aantal jaren, alvorens er door de G.P.O. (General Post Office) nadere richtlijnen voor het plaatsen van voorafstempelingen uitgegeven werden en deze hielden in, dat de zegels overdwars van "lines" of "bars" voorzien moesten worden. "Lines" zijn strepen, welke over het gehele zegelbeeld lopen (dus van rand tot rand), terwijl "bars" korter zijn en dus niet over het gehele zegelbeeld lopen. Aangezien de postmasters vrij in hun keuze t.a.v. de "lines" en "bars" waren, kan men uit de op deze wijze voorafgestempelde zegels, niet opmaken, uit welke plaats ze afkomstig zijn. Er zijn verscheidene plaatsen, waarvan de voorafstempeling bestaat uit :

- a. 1,2,3,4 of 5 horizontale "lines"
 idem idem "bars"
- b. idem vertikale "lines"
 idem idem "bars"
- c. 1 horizontale en 1 vertikale "bar"

d. inktveeg, (meestal horizontaal) in diverse kleuren

terwijl van de volgende plaatsen de daarachter genoemde voorafstempelingen bekend zijn, te weten :

a <u>Seymour, Conn.</u>	5 diagonale bars
2 horizontale en 2 vertikale bars
b York, Pa.	4 horizontale en 4 vertikale lines
c Glastonburg, Conn.	hoofdletter G
d Dacatur, Ill.	6 diagonale bars
e Menimonee, Mich.	hoofdletter M, ook kopst.
f Hibernia, N.Y.S.	lines, vormende 1 of meer N's
g Manlins, N.Y.S.	lines, vormende V's
h Glen Allen, Va	grote ster
i New York, N.Y.S.	een combinatie van driehoeken
j Yonkers, N.Y.S.)
New-Berlin, Ohio }	een rooster van kleine of grotere vierkante punten
k Whittaker, Mich.	een rooster van gekruiste lines/bars
l Virginia, Minn.	enige krullen of lijsten

Indien voorafstempelingen voorkomen met 8 of 10 lines of bars, zijn deze als "Double prints" van 4 of 5 lines of bars te beschouwen.

Men zal van deze voorafstempelingen in ons land er niet veel tegenkomen; ze zijn voor de Nederlandse verzamelaar van niet veel belang, ook al omdat het voorkomen van lines of bars op de zegels niet altijd voor 100% het bewijs is, dat men met voorafstempelingen te doen heeft, zeker niet op het losse zegel; op gehele stukken ligt de zaak anders. Eerst tegen het einde van de vorige eeuw werd voor geschreven dat de voorafstempelingen moesten bestaan uit de plaatsnaam, zomede de naam der Staat. Een ingrijpende en verhelderende maatregel, daar men nu kon vaststellen vanwaar 't poststuk verzonden was, hetgeen tot dusver niet altijd duidelijk was geweest.

Tevens kon men, tegen betaling van een borgsom, 'n licentie-houder worden, m.a.w. het recht kopen om voorafstempelingen te gebruiken. Of men (de licentiehouder) zelf de voorafstempelingen mocht aanbrengen, werd in de desbetreffende voorschriften niet vermeld. Het was dus niet uitdrukkelijk verboden en vele licentie-houders hebben dan ook, al of niet in afspraak met de postmasters, zelf deze voorafstempelingen geplaatst. Wie, zo zal de lezer (en ook de lezeres hoop ik) vragen, maakten nu gebruik van voorafstempelingen? De "gewone man" van zelfsprekend niet of nauwelijks; het waren de grote bedrijven, banken, uitgevers, kranten, drukkerijen enz. enz., welke er belang bij hadden, dat de te verzenden stukken (grotendeels drukwerken bv kranten, tijdschriften, boeken en circulaires) op een bepaald tijdstip en dan niet via het postkantoor, verzonden konden worden en (dus) van een tijdsige bezorging ter plaatse verzekerd konden zijn. Met 't invoeren van deze bepaling, n.l. het plaatsen van de plaats- en Staatsnaam begint de vreugde voor de PRECANCEL-verzamelaar pas echt. Immers, was de vaststelling van de voorafstempeling tot dan 'n tamelijk problematis iets, nu was er eindelijk een duidelijkheid en kon hij zijn zegels met 100% zekerheid "thuis" brengen en ordenen, en terloops er zijn aardrijkskundige kennis mee vergroten. Het hoeft geen betoog, dat het gebruik van voorafstempelingen in de U.S.A. enorm groot is. Een zeer groot land, hier en daar tamelijk dicht bevolkt en met vele grote kommerciele en industriële centra en dus een druk zakenleven. Tot zelfs in de kleinste plaatsen vestigden zich industrieën, vaak zeer grote, en het is daarom niet verwonderlijk, dat er van zeer kleine plaatsen toch grote aantallen precancels gevonden worden. Aangezien omtrent het aanbrengen van de plaats- en Staatsnaam weinig of niets was voorgeschreven, kan men het vanzelf sprekend beschouwen, dat men enorme verscheidenheid van voorafstempelingen kan aantreffen.

WORDT VERVOLGD.

OPROEP

De Scott Canada 35

Wie kan het Kontakt-orgaan aan gegevens helpen van dit Queen Victoria zegeltje (eventueel van de serie), waar nog al wat variaties van zijn; in kleuren, drukken en ?? Het gaat hier om 'n betaalbaar zegeltje.

Een der bijzonderheden van dit zegeltje is, dat het ook diagonaal gesneden als $\frac{1}{2}$ cent is gebruikt, evenwel alleen op poststuk met stempel als echt herkenbaar (evenals de Nrs 36 en 39).

Ook van enkele U.S.A. zegels hebben wij poststukken gezien, met diagonale gesneden 1 cent zegels, die gebruikt zijn als $\frac{1}{2}$ cent frankring, wegens tekort der gangbare uitgave(n). O.a. de 617 en 632 met jaarstempeling 1930.

WIE WEET HIER IETS VAN ? OF HEEFT ER WAT VAN ?

Sc. 785

MOUNT VERNON , Va.

Sc. 1032

Dit landgoed behoort tot de belangrijkste historische en bouwkundige monumenten der U.S.A.

Hier kwam George Washington als 3 jarige jongen in wonen (1735). Zijn vader Augustine W., had het in 1726 als de Huntington Creek Plantation gekocht. Helaas ging het in 1739 in vlammen op, het verlies er van en ook wel de eenzaamheid, bracht het Washington gezin er toe, om in Fredericksburg te gaan wonen.

In 1740 kwam 't landgoed op naam van George's half broer Lawrence (zoon uit zijn vader's eerste huwelijk). Deze was een oudgediende der marine, die bij admiraal Vernon deelnam aan diens zee-exploraties, in de West Indise Archipel en zijn landgoed naar deze zeevaarder Mount Vernon noemde.

Als 15 jarige kwam George weer op het landgoed aan de Potomac rivier. Hier bekwaamde hij zich onder

Lawrence's leiding op diverse terreinen en won hij aan zelfvertrouwen. Kreeg na diens TBC aandoening diens militaire taak en na diens overlijden in 1752 als twintigjarige het beheer en twee jaar later het eigendom van Mount Vernon.

Al spoedig moest hij het weer verlaten om elders militaire taken te vervullen. Als 26-jarige kolonel huwde George Washington de gefortuneerde weduwe Martha Dandridge Custis uit Williamsburg. Een jaar later verliet Washington de militaire dienst, om zich met zijn vrouw aan het door hem geambieerde landgoed te wijden.

Voor een deel kreeg Mount Vernon een nieuw uiterlijk, terwijl de plantage intensiever bewerkt werd. Alleen M.V. was al 'n 2500 acres, terwijl Washington elders een ongeveer even groot grondbezit had en Martha nog 15.000 acres van haar zelf bezat. Er waren enkele honderden mensen bij het werk betrokken.

In zijn tijd bestond zijn landgoed uit vijf boerderijen, 't hoofdgebouw (als afgebeeld) met logies, kassen, personeel verblijven, tuinen, stallen, wasruim- en koetshuizen. Toen Martha eens om stoffen vroeg, bouwde George een spinhuis, waar honderden yards textiel werden gesponnen. Gemakkelijk bereikbaar uit het huis waren de kleermakers-, schoenmakers-, timmer- en smidswerkplaatsen.

Tijdens Revolutiejaren 1775-'83 kwam Washington er maar twee maal, in de dagen voor en na de beslissende Yorktown-slag. Na deze lange afwezigheid nam landheer W. enkele verbeteringen als: funderingsversterking, uitdunning van een nabij bos, waarvan hij 'n aantal bomen liet herplanten, vergrootte de boomgaarden en zette een hertenkamp op.

Ondanks zijn drukke plantersleven was hij ook nog actief bij de Bestuursopbouw van zijn jonge vrijeland. Gedurende zijn 8-jarig Presidentschap moest hij opnieuw M.V. achterlaten en was hij er slechts vijftien keer, als zijn Staatswerk het toeliet.

Na 1797 beleefde Washington er nog een 2½ gelukkige jaren. Toen hij op een December morgen, terwijl

hij te paard zijn landgoed inspekteerde, een koude vatte, overleed hij er 2 dagen later op 14 December 1799. Zijn echtgenote Martha overleed er in de maand Mei 1802.

Aan de gebouwen werd zijn graftombe toegevoegd en in 1928 een museum, waar vele persoonlijke bezittingen van het echtpaar Washington getoond worden. Het goede beheer van het landgoed is te danken aan "The Mount Vernon Ladies Association of the Union" Het zegelbeeld is naar een fotografie, die van de Potomac rivier af genomen is. AvH

CANADESE ZEGELS EN "DE LAMP".
DOOR Mevrouw H.M. Scholten

Een serieuze verzamelaar van Canadese en/of U.S.A. postzegels kan het niet stellen zonder U.V. (ultra violette) lamp, teneinde de diverse taggings en de papiersoorten te kunnen onderscheiden. Door de tot op heden nog tamelijk hoge kosten van aanschaf was wel eens de suggestie gedaan, dat onze Studiegroep zo'n lamp zou aanschaffen, die de leden dan konden huren.

Ik geloof niet dat dit een goede oplossing is, het zij U of ik, we hebben die lamp op de meest vreemde tijden nodig en liefst altijd bij de hand.

Nu schijnen er in Engeland en Canada U.V. lampen-sets op de markt te zijn, die inmiddels veel lager in prijs liggen. Kan hier eens naar geïnformeerd worden ?? En ook wat de prijs bij een kwantumafname van b.v. 15 stuks zou zijn ??

Nogmaals : niemand, die zijn Canadese stamps op 'n serieuze wijze verzamelt, kan dit bereiken zonder U.V. lamp want :

a. Van 1962-1971 is er geëxperimenteerd met de zgn. Winnipeg tagging én de Ottawa/General tagging. Het prijsverschil tussen Winnipeg-tagged en General-tagged stamps is vaak bijzonder groot en heeft natuurlijk betrekking op de daarvan uitgegeven (of overgebleven) aantallen.

b. Van November '71 tot Januari '73 zijn er van dezelfde types zegels zowel tagged als untagged exemplaren uitgegeven en dan nog op allerlei verschillende papiersoorten, alleen te onderscheiden met de U.V.-lamp.

c. Vanaf Januari '73 zijn alle Canadese zegels weliswaar voorzien van de zgn. General tagging (zie Kontaktorgaan, blz 91-93), doch er blijven fouten en papiersoorten te onderscheiden met de UV-lamp.

En dan het plezier dat men er van heeft wanneer een speciale tagging ontdekt wordt of een zegel zonder tagging, die volgens de catalogus alleen maar "tagged" is uitgegeven.

Een voorbeeld ? De Kerstzegel 1975 (Sc 676) bestaat ook untagged ; één onzer leden heeft er 'n exemplaar van.

Diegenen onder U, die nog niet zo lang lid zijn of pas zijn begonnen met Canada te verzamelen, zouden wij willen verwijzen naar de Canada Specialized Catalogue, uitgegeven door Philatelic Publishers, Toronto. Prijs \$ 3,--.

Op de eerstvolgende bijeenkomst zal schrijfster dezes haar lamp meebrengen en aan belangstellenden demonstrenen. Brengt U dan wat zegels mee van tussen 1967 en 1973 ??

N.B. de redaktie verheugt zich al op deze U.V. demonstratie en is net zo benieuwd naar lezers reacties als schrijfster, over dit onderwerp.

"CANADA 1980"

EEN ZESTAL LEDEN ZYN AL BEREID OM AAN "CANADA '80" MEE TE WERKEN. DAT IS VERHEUGEND, MAAR UW BESTUUR MEENT TE WETEN, DAT HET ER MEER KUNNEN WORDEN. DAAROM OPNIEUW EEN VERZOEK AAN ONZE LEDEN ZICH OP TE GEVEN VOOR DEELNAME. SVP zie blz.180-181 Nr 21

"POSTALE DIENSTEN IN NIEUW NEDERLAND"

vervolg van blz. 167-171

afkortingen zie blz. 171

Ook deze brief bevat klachten over de moeilijke reis en de behandeling aan boord, maar hij moppert ook over de Company-direktie. Over de schipper kan geen goed woord er af, deze is altijd dronken, navigeert het schip met natte zeilen en een leeg hoofd, hij komt weinig aan wal en nooit in de kerk. Schrijft verder, dat hij dit aan direktieur Godijn geschreven heeft, één van de vele, vele verloren gegane brieven. Een verklaring hiervoor kan zijn, dat de W.I.C.(opgeheven in 1792) haar archief eens verkocht heeft voor oud papier. De W.I.C. blonk zeker niet uit door goed bestuur enz., waardoor 't kleine aantal brieven, dat buiten Company verband bewaard gebleven is, nog belangrijker is.

De voedsel situatie was nog niet zo goed en Michaelius meldt, dat het er voor hem in de winter wel op neer zal komen bonen, grauwe erwten en stokvis te konsumeren, weinig anders dan de rantsoenen aan boord van schepen.

(N.B. Enkele jaren daarvoor hadden de Pelgrim Fathers bij hun eerste overwintering de helft van de kolonisten wegens ontberingen door de dood verloren en was de andere helft er door gekomen dankzij de hulp der Indianen).

De beloften, die de W.I.C.-direktie Michaelius in Holland deden voor een stuk land of aandeel in een Company-bouwland, waren van nul en gener waarde.

Ook van de Indianen kon men weinig verwachten, die vroegen messen, kralen etc. of ... wampum. Om een gebruik te maken van natuurprodukten was deze man schijnbaar niet kundig genoeg.

Ook over Indianen heeft deze dominee een heel kwa-de mening ; zij zijn wild, onbetrouwbaar en goddeloos. Zij dienen alleen de duivel met hun ceremonies, bedienen zich van linke truuks. Ook zijn zij zo diefachtig en verradelijk als zij groot zijn.

En nog wreder dan de Barbarijers of de Afrikanen.

Ja, ja, de rassen-diskriminatie was er al vroeg bij. Menigmaal waren de Europeanen zelf schuldig aan de konflikten en er stonden dan ook vele moordpartijen en andere gruweldaden op hun naam. Een der gevolgen was, dat Fort Oranje (Albany) in 1628 voor 1½ jaar opgegeven moest worden, vanwege de oorlog tussen Mohawks en Mohicanen, waarbij de laatsten moesten vluchten en hun vruchtbare velden onbezet lieten.

Dit alles meldt Michaelius in 1628, waarbij ook nog opgemerkt is, dat de bonthandel hier onder te lijden had.

Volgens Wassenauer's kroniek telde N.N. 270 inwoners, voor een deel wijd en zijd verspreid. Dit is ook een klacht van de dominee, daar hij maar vijftig Hollandse en Waalse kerkgangers telt. Er werd eveneens in het Frans gepreikt.

Tenslotte trekt hij ook nog van leer tegen de negerslaven, deugt niets van.

Er is een ongedateerde brief van Isaac de Rasiers, van ongeveer 1627/28, vermeld in de Engelse "N.N. vertellingen", pag.102, gericht aan de directeur en patroons-kolonist der W.I.C., Samuel Blommaert, 'n brief die volgens Hahn erg belangrijk is.

Hieruit blijkt : a hoe Hollanders betere handels mogelijkheden verwierven, enerzijds door 'n betere goederen keus, anderzijds een monopolie van goede wampum. b. het verklaart iets over de problemen t. o.v. Engelsen over Long Island. c. Van groot belang vond hij, dat de motie van wantrouwen tegen Verhulst en de aanstelling van Peter Minuyt door de lokale raad (eigenlijk de eerste gemeente raad van N.A.-N.Y.C.), 'n sterker staal van zelfbestuur dan de Mayflower-groep bedreef.

De derde brief van dominee Michaelius gedateerd op 15-9-1630, zou in het bezit zijn van Dr. Eckhof in Holland. Deze ontdekte de brief en publiceerde er over in 1926 in het door hem geschreven "Jonas Michaelius, stichter der kerk in N.N." pag. 66-70.

De brief is nog verbitterder in zijn algemene toon en politieke klachten. De brief was door een ontevreden raadslid der kolonie meegenomen (klandistien ?) naar Holland en evenals de eerste brief is zij bestemd voor Joannes Foreest in Hoorn.

Nu is het de gouverneur, die zijn positie niet zo zeer waard is en onder een masker van eerlijkheid, hele gemene en geraffineerde onregelmatigheden bedrijft. Daarbij zweert hij vreselijke eeden en uit vele vervloekingen. Houdt zich niet vrij van onzedelijk leven en hij is een wrede onderdrukker der onschuldigen.

Zijn raad helpt hem met deze snode maatregelen en bij elkaar is het maar een smerig stel. Deze mannen zijn hoofdzakelijk bezig de Company te bedriegen en hun eigen zakken te spekken. Michaelius gaf ook te kennen, dat de brieven met klachten etc van de Sekretaris, door een of andere Companydirekteur werden onderschept en achter gehouden.

Het wijst er¹ op, schrijft Hahn, dat er brieven nog boven water kunnen komen en hij noemt Michaelius brieven aan Godijn en enkele anderen, en eventuele korrespondentie van ziekentrouster Crool van Fort Orange. Misschien was Hahn niet op de hoogte van de "Oud papier=archief" verkoop der W.I.C., want dat zou veel verlies van historische brieven en andere bescheiden kunnen verklaren.

Er zijn wel brieven en briefkopieën van latere jaren bekend. Twee van de latere brieven van Nicausis de Sille uit 1655/1656 zijn in de New York Public Library, één aan de Amsterdamse Kamer van Koophandel en één aan J. Bontemantel (27-10-1655).

De vraag is of deze brieven door het N.A. postkantoor behandeld zijn, er waren in die tijd nog wat problemen.

Er zijn citaten van vroege brieven in "De Rensselaer Bowier MSS". De Historical Society of Pennsylvania bezit de Bontemantel Papers en de Brazil-

Papers, die beide belangrijke mededelingen bevatten.

VROEGE INTERKOLONIALE BRIEFWISSELING

Traditioneel werd de Lovelace post van 1673 als de eerste interkoloniale post in de U.S.A. beschouwd. Maar, zo schrijft Hahn in 1973, men moet er rekening mee houden, dat deze post al een lange traditie kende, zowel officieel als onofficieel.

Deze briefwisseling begon met de komst van Isaac de Rasiere in Mei 1626, toen Meester Crijn Fredericksz. al bijna een jaar met de stadsaanleg van N.A. bezig was. De briefwisseling was vooral van belang, waar het de nabije Engelse koloniën Massachusetts en later Connecticut betrof. Vroege correspondentie met Virginia bestond er niet.

Hierover schrijft David Pz de Vries, misschien wel de bekwaamste man uit N.N.'s geschiedenis, op 5-3-1633 in zijn journaal, toen hij met zijn schip op de Zuydt rivier verbleef : "Hier vandaan was nog niemand naar Virginia, zo ik de (stroom) gevaren der Zuidt rivier weet te omzeilen, ben ik de eerste van ons land, die zich van hier waagt naar de Engelsen in Virginia, de afstand is een 50 KM van hier of van Kaap Hinloopen".

NOTE: (Postaal-historis gezien, 'n erkenning aan Nederlandse inbreng. Met 't besluit der New Yorkse stadsraad van 1974, om het stichtingsjaar van NYC van 1664 te vervroegen tot 1625 en stadsvlag en 't wapen te veranderen, een historis feit. Aardig is dat Nederlandse New Yorkers hun stad al in 1925 'n vlaggestok schonken, nog steeds in gebruik op Battery Park, oudste historise plaats der stad. In 't zelfde jaar gaf de Linschoten Vereniging het boek "De stichting van New York in 1625" van Dr F.C. Wieder uit. Het heeft dus een halve eeuw geduurd, voor New Yorks stadsraad dit gelegaliseerd had.

NB Onze leden weten dat wij van USA-zijde, t.g.v. onze "200 Years USA" expositie, 'n nieuwe NYC vlag kado kregen, die al enkele malen dienst deed.)Red

Wordt vervolgd

CANADA NIEUWTJES

M.J.W. St.

- 18-1-'78 Pergrine valk 12 cent
Uitgegeven tot het in stand houden van
dieren in het wild, die gevaar lopen om
uit te sterven.
- 18-1-'78 CAPEX '78 12 cent
De kon. Victoria 12 pennys van 1851 ge-
reproduceerd ter ere v.d. Internationale
filatelistise tentoonstelling, van 9 tot
18 Juni '78 te Toronto, Canada.
- 7-3-'78 3 lage waarden met beelden van kon. Eli-
sabeth, parlamentsgebouwen en Can.boom.
- 31-3-'78 Commonwealth Games. 2 zegels t.g.v. deze
in Edmonton, Canada te houden spelen.
- 26-4-'78 Captain James Cook. 2 zegels die onder-
zoekingen van Canada's Westkust tonen.
- 19-5-'78 Resource development. 2 zegels, 1 cobalt
en zilver, en 1 met Athabaska teerlagen.

De uitgifte van de 50, 60 en 75 cent zegels met de
straatscenes¹ is uitgesteld wegens arbeidsmoeilijk-
heden met de drukkers. Nieuwe datum nog onbekend.

U.S.A. NIEUWTJES.

H. Winterberg

- 6-1-'78
Carl Sandburg, schrijver/dichter 13 cent.
Motief: 100ste geboortedag
Uitgegeven te Galesburg, Illinois
Ontwerper: Will. A. Smith, naar een tekening door
hem uit + 1952.
Gravures: van motief = K.R. Kipperman, model=R.C.
Sharpe en schrift = A.Saavedra.
Zegelformaat: 25,1 x 39,9 m.m., beeld 19,5 x 29,7.
Kleur: Bruin en zwart op witte ondergrond.
Druk: Intaglio offset methode
Plaat: 1 nr, 50 zegels per vel.

Carl Sandburg kwam 6-1-1878 in Galesburg, Illinois
als zoon van een smid ter wereld. Zijn ouders wa-
ren onontwikkelde Zweedse immigranten. Op zijn 11de

jaar begon hij verschillende baantjes en school te combineren. Toen de Spaans-Amerikaanse oorlog in 1898 uitbrak, nam hij dienst in het leger. Na verlaten van het leger keerde hij naar Galesburg terug, liet zich inschrijven aan het Lombard College en daar begon Sandburg poëzie te schrijven.

In 1913 verhuisde hij naar Chicago, de "stad van de grote schouders" zoals hij het noemde. Ofschoon hij reeds voor 1904 gedichten publiceerde kreeg Sandburg's werk niet veel aandacht, tot dat zijn dichtbundel "A magazine of verse" in 1914 uit kwam. Zijn eerste boek: "Chicago Poems", omvattend "Fog" en "I am the people" verscheen in 1916 en is een onmiddellijk sukses.

Tot die tijd was de Amerikaanse poëzie nog nauw in New Engeland traditie verwant, veel hiervan was te formeel, vormelijk en deftig. Sandburg sprak het Midden Westen en Westen aan. Terwijl hij inzag dat Amerika bezig was te verschuiven van een agrarisch naar een industriële manier van leven, schreef hij niet exclusief over plattelands gemeenschappen of industriesteden. Liever schreef hij over de hoop en het lijden van het gewone volk.

"Ik ben blij" zei hij eens, "in deze wereld te leven, waar mensen, verscheurd door zorgen en moeilijkheden, nog kunnen lachen en liefhebben, ondanks alles".

In 1918 won Sandburg de Pulitzer prijs voor "Corn-Huskers" (Graanhulsen), in 1940 de zelfde prijs nu voor het laatste deel van zijn levensbeschrijving van Abraham Lincoln en in 1950 nogmaals voor zijn komplette gedichten.

Carl Sandburg, ook wel bekend als zanger en verzamelaar van Amerikaanse ballades en volksmuziek, overleed in Flat Rock, N. Carolina op 22-7-1967.

20-1-1978

JAMES COOK, ontdekker

2 x 13 cent.

Motief: Ontdekking in 1778 van Hawaii en Alaska.

Uitgegeven: Honolulu, Hawaii en Anchorage, Alaska.

Ontwerper: a. R.F.Szabo. Portret van Captain James

Cook, naar 'n schilderij van Nathaniel Dance (1776) nu in het Maritiem Museum van Londen.

b. Cook's schepen "Resolution" en "Endeavour", ten anker voor Hawaii, ontwerper Jak Katalan nam een ets van John Webber, medeopvarende van Cook, voor zijn motief.

Gravures: van motief a E.P.Archer, b J.S.Wallace model a + b Peter Cocci en schrift a + b R.G.Culin
Zegelformaat 36,5 x 21,3 m.m.

Kleur: a = blauw en b = groen

Druk: driekleuren Intaglio druk

Plaat: 1 nr, 50 zegels per vel

James Cook, in 1728 geboren, was van 1744-'55 zee-man en 1ste officier op de Britse handelsvloot.

In 1755 ging hij naar de Britse marine en werd in 1768 luitenant ter zee. Van 1768-'71 ondernam James Cook als eerste ontdekkingsreizen naar Tahiti, was ook de eerste die rond Nieuw Zeeland zeilde. In 't jaar 1770 ontdekt hij de Oostkust van Australië en het Groot Barriere rif. Na terugkeer in 1771 volgt zijn bevordering tot commander.

In de jaren 1772 tot 1775 ondernam hij een tweede ontdekkingsreis. Ditmaal zeilde hij naar Antarctis. In 1774 ontdekte hij South Georgië en South Sandwich land. Na terugkeer werd hij tot Captain benoemd.

Op 12-7-1776 verliet Captain James Cook met de 2 schepen "Resolution" en "Endeavour" de haven van Plymouth. De Britse admiraliteit had Cook de order gegeven, een Noord-West passage te vinden. Er was de verwachting, dat er Noordelijk van het America-continent een ijsvrije passage van Pacific tot Atlantic zou bestaan. Op Tahiti maakte Cook een tussen-stop. Eind 1777 verliet hij Tahiti en op 20-1-1778 ontdekte hij de Hawaii eilanden en landde op Waimea, Kawai.

Cook een lange benige man, krachtig en met strenge blik, is wel eens de grootste ontdekkingsreiziger genoemd. Door hem zijn zeer veel landen en kusten in kaart gebracht. Deze kaarten werden later gre-

tig gebruikt door andere ontdekkingsreizigers. Hij hield zeer nauwgezet boek van zijn reizen en had aan boord een aantal artiesten, welke alles in kaart brachten en tekenden. John Webber's ets "Gezicht op Karakekooa, Owyhee" is afkomstig uit het Boek van Cook "Reis naar de Pacific", uitgegeven in 1784.

Toen Cook in zijn blauwe Captain's uniform aan wal ging, dachten de inboorlingen dat er een Godheid verscheen en ontvingen zij hem en zijn mannen eerbiedig en vriendelijk.

Na een kort oponthoud zeilde Cook langs de Westkust van de U.S.A. en Canada Noordwaarts. Op 1-6-1778 ankerde hij in de naar hem genoemde Cook Inlet, bij de huidige stad Anchorage, Alaska.

Op zoek naar de Noord-West passage zeilde hij door de Beringstraat en kwam in de Noordelijke IJszee. Een geweldige ijsbarriere stond hem in de weg en dwong hem terug. Hij heeft de Noord-West passage niet kunnen ontdekken. Teleurgesteld keerde Cook naar Hawaii terug, waar hij op 14-2-1779 door inboorlingen werd vermoord.

Gedeeltelijk overgenomen uit Rondbrief Nr 7 van de U.S.A. Studiegroep Duitsland.

Te verwachten andere uitgiften der U.S.A. in 1978:
8 Maart Charleston, West Virginia. Blok van 4 zegels "American Quilts" (spreien ??)

26 April New York City. Blok van 4 zegels, waarop 4 dansstijlen: ballet, volksdans, modern en theater dansen.

4 Mei York, Pennsylvanie. Zegel uit de Bicentennial serie, "Frans Verdrag"

"CANADA 1980" NATUUR (vrienden?) OP CAN. ZEGELS.

Met de volgende Scott nrs is misschien 'n thema op te zetten: 155, 157, 175, 177, 225, 242, 244, 256, 268-272, 294, 302, 314, 316, 320, 322-324, 335-336, 343, 352-353, 355, 360-361, 369, 373, 377, 395, 415, 461-463, 465, 478, 480, 496-498, 507, 535-538, 554-557, 594-598a, 617-618, 667 en eventuele opdrukken of perforaties. WIE ???

Copyright U.S. Postal Service 1978

Copyright U.S. Postal Service 1978

Copyright U.S. Postal Service 1978

Copyright U.S. Postal Service 1978

